

[Lykketoft]

en pensionsreform, som rydder op i samspilsproblemer for pensionisterne, i de nærmeste år; der skal ske det, socialdemokratiet jo gentagne gange har foreslået i folketinget, men haft meget ringe fremgang med på grund af det borgerlige flertals modstand, nemlig en opretning for dagpengemodtagerne, ligesom der skal ske en meget mere systematisk reform af selskabsbeskatningen, af aktionærbeskatningen, af de særlige henlæggelses- og nedskrivningsregler for erhvervslivet.

Men vi nåede, hvad vi nåede. Forliget omfatter, hvad forliget omfatter, og det er meget målt med den alen, som er, hvad der ikke blev nået gennem et helt årtis debat om disse spørgsmål, og målt med den hårde modstand, som vi ofte fra en usaglig borgerlig opposition og en borgerlig presse måtte møde, da vi havde socialdemokratiske regeringer.

Jeg betragter det som en meget stor landvinding for den politisk debats renelse, at vi med skattereformen får fred om ejer-lejerforholdene i beskatningen, og at der til justeringer på dette område kræves enighed mellem et meget bredt flertal af folketingets partier. Her vil det ikke længere være muligt at drive spækhugst for enkelte med appel til særlige interesser.

Der er nogle, der energisk vil påstå, at de fordelingsvirkninger, vi opnår med skattereformen, kan blive kastet helt omkuld af påskepakken eller andre ubehagelige ting, som sker nu eller siden. Dertil vil jeg sige: nej, systemreformens resultater består, omfordelingen over til børnefamilierne fastholdes, uanset om forbruget generelt beskæres på måder, som vi i øvrigt må vende os imod.

Der skal gøres en energisk indsats på andre fordelingspolitiske områder end det, der her er nået, for at undgå byrder på lavindkomstarbejdstagere og offentligt ansatte, der er sakket bagud i lønudviklingen.

Socialdemokratiet vil rette op her og nu, hvis vi kan – senere, hvis man fra borgerlig side majoriserer os nu med hensyn til de lovforslag, der skal behandles senere i ugen – og vi vil fremfor alt energisk gå videre med alle de skatte- og afgiftspolitiske problemer, der ikke er en del af indkomstskatteforliget. Vi har jo netop ikke lavet et forlig om den samlede økonomiske politik – det lader sig ikke gøre med denne regering – og vi har ikke

lavet et forlig om den samlede fordelingspolitik – det lader sig heller ikke gøre, og det ønsker vi ikke.

Det synes jeg i øvrigt socialistisk folkeparti skulle skrive sig bag øret i stedet for at være så fornærmet over, at man ikke selv har fået lov at være med, for der havde jo været ganske store muligheder for at få SF med, ville jeg tro, hvis de politiske konstellationer ikke havde været sådan, at der ikke kom nogen indflydelse, hvad jeg i og for sig beklager. Det skal bare huskes, når vi måler resultaterne her, at det bud, den eneste officielle opposition, socialistisk folkeparti, har givet på en skattereform, ikke duer. Det giver ikke de lettelser til børnefamilierne, som den skattereform, der er aftalt, vil give, men det ruinerer den middelstand, der har sat sig hårdt i nye boliger, fordi de er født sent i danmarkshistorien. Der findes altså ikke noget anvendeligt alternativ til det, der her er aftalt. Vi er så heldige, at vi har fået et bud på det, men det viser sig klart at være et uanvendeligt alternativ; det ville end ikke give SF flertal blandt SFs egne vælgere, hvis det nogen sinde kom til afstemning dér, men på dette område som på alle andre områder lever socialistisk folkeparti jo godt af det tusmørke, der omgiver de reelle hensigter.

Hagen Hagensen (KF):

Ja, så er vi jo nået frem til snorene med skattereformen, og jeg føler faktisk ikke behov for at give nogen særlig begrundelse for, at vi kan stemme for skattereformen. Jeg overlader det, der skal være af internt opgør til den forrige taler og til SF – det er jo dem, der skal klare tingene. Vi har ikke behov for at give en særlig begrundelse for, hvorfor vi går ind i skattereformen. Vi synes, det er et gode, at vi får skattereformen nu, og mener, den har en væsentlig betydning ved, at flere får mindre skat og mange, mange flere får en ensartet beskatning. Skattens virkning, som den er efter reformen, kendes og kan beregnes på forhånd; den bliver lettere overskuelig, end den nok har været før.

Blandt fradragsændringerne er der nogle, vi er behersket glade for, men en afgørende forenkling er der kommet ved, at fradragsene har fået ens værdi for alle med ganske få undtagelser. Det giver mere ligestilling, og det understreger det princip, der er grund-